ל) [עי' בע"ין, ל) [שנאמר כל"ל וכ"א בילקוט ישעיה סוף רמו רלון, ג) בד"י חסר מלת יין הי כד"י חסר מלת הוא קרא בישעיה ל"ו, [ע' סנהדריי כך והוח קרח בישעיו ד) [ע' סנהדרין **ה**) [לקמן נו:], 1) [ד"ח אחר ד"ה טונאן,

הגהות הב"ח

(A) גבו' עד דאינטליק אמר רבא לא מחילנא ליה עד לפלו לכו לנושלנה! ליש עד דאילטליק רישיה אזל וכר ואלטליק רישיה ונפל בתרין: (ב) רש"י ד"ה טונא וכר דאסא הס"ד ואח"כ מ"ה משכבו הפך באותה נערה היא מלמעלה והוא

רב ניסים גאון דתני רב יוסף אין מראין דלועין אלא ליראי שמים. כבר שאלני עליה תלמיד מבני ספרד היש לה מעת ואוי לא הרלחי . בה כלום וגם לא נשאלתי בה כלום וגם לא נשאלתי עליה קודם לכן מעולם ונמתי לו כי זאת קבלה היא ביד החכמי׳ ולא נודע לי שהזכירו בה טעם אבל נראין הדברים הארץ גדולים מהם ואעפ״כ אינן מתנשאין על הארץ אלא כל זמן שהן גדלין ופרין הן מוסיפין נמיכות כל הבריות שמעלתו גבוהה ממעלתם ולא עדיף מהם כו זו שינן בוואי פסוקא (איוב כח) הן יראת ה' היא חכמה וסור מרע בינה שכן בלשון יוני קורין לאחת הינא לפי שמפורש בפ׳ ב״מ שמפורש במדרש ילמדנו רבינו שהתורה לוסולמה דכתיב (תהלים קיא) ראשית חכמה יראת ה' ובפרק יציאות השבת בגמ׳ דבני מערבא (הלרה ג) אמר ר' יצחק בן אלעזר כל שעשת יצחק בן אלעזר כל שעשת חכמה עטרה לראשה עשת ענוה עקב לסולייסה דכתיב ראשית חכמה יראת ה׳ וכתיב עקב ענוה יראת ה׳ וכונים עקם ענודי לאוד דר ובגמ' דידן בסוף פירקא דכיסוי הדם (חולין דף פט) אמר הקב"ה לישראל חושק אני בכם שאפי׳ בשעה שאני משפיע לכם גדולה אתם ממעיטיו עצמכם לפני אמרו (שמות טז) ונחנו מה נתתי גדולה לדוד אמר בדימוי יראי שמים לדלועים בשביל הדבר הזה ועוד נשמענה מגופה של מלה נשמענה מגופה של מלה דלועין דלו עיני למרום וזו היא מדת יראי שמים כמו שאמר חזקיה (ישעיה לח) דלו עיני למרום כלומר שהן . בוטחין בו ומצפין אליו ומחכים לטובו והיה ישר ומחכים לטובו והיה ישר בעיני השואל זה הפירוש גם בעיני כל התלמידים שהיו לשם ולפיכך שהיו לשם ולפיכך כתבתיו בזה המקום:

לותה כ"ה לפנינו בתנחומא בראשית.

שיראי דמלכא. מעילים של מלך: דאלטליק. נחלק לב". ודוגמתו בהעור והרוטב (חולין קכד.) דללקי מללק: יעלו עליך רעה. והם הלחיים פה שיעץ עליך רעה: חרון אף: לא חלטרד למעשה ידיך. שתתעשר: באדרוסא מיסס. בכבוד ובהדר תמות: אמו בעל. דומיא דשמן שהוא בתוך הזית השקה את אמו: קטיף לי כוכבא. עקרתי כוכב בחלום: גנבת. שנמשלו לכוכבים: 0 נערה המאורסה. היו רגילין לעשות לה חופה של הדם בכניסתה לחופה וקורין לה

הינומא כדאמרינן בכתובות (דף טו:) שינאתה בהינומא וראשה פרוע: עונה דהסה. טולה דהסה כי שכבי משלחת. מתים הפשטת: אם כן. דלית לך התם נכסי ואבוך לא שכיב התם: קפא. דאמרי לך היא כשורא שבלשון פרס ויון קורין לכשורא קפא: דיקא. הוא עשרה שבלשון יוני קורין לעשרה דיקא. והכי אמרי לך יש לך ממון בקורה עשירית: דריש עשרה. קורה שברחש עשרה: שלש שלומות הס. שלש חלומות המבשרים שלום: ופרשו כחשר בסיר. אלמא פורענותא היא: ובכל קנינך. לשון מרובה הוא אף קנים הרבה קנה של בינה הוא: קרא קורא קירא קניא. קרא דלעת כדאמרינן לקמן הרואה דלועין בחלום ירא שמים הוא לשון דלו עיני למרום (ישעיה לח): קורא. רך הגדל בענפי הדקל בכל שנה כדרך שאר אילנות ולשנה שניה הוא מתקשה ונעשה עץ: קירא. שעוה: קניא. קנה: האוכל מכשרו. בחלום: בין ברדוף. כשהוא רץ: גם עלה. קרוב לנוטריקון של גמל: פנח נעשה לו. כמו שנעשה לפינחס כדחמרינן בסנהדרין (דף פב.):

שיראי דמלכא כפיתו תרין ארזי בחבלא אסור חד כרעיה לחד ארזא וחד כרעיה לחד ארזא ושרו לחבלא עד דאצטליק (י) רישיה יאזל כל חד וחד וקם אדוכתיה ואצטליק ונפל בתרין שאל בן דמא בן אחותו של ר' ישמטאל את ר' ישמטאל ראיתי שני לחיי שנשרו אמר שני גדודי רומי יעצו עליך רעה ומתו אמר ליה בר קפרא לרבי ראיתי חוממי שנשר אמר ליה חרון אף נסתלק ממך אמר ליה ראיתי שני ידי שנחתכו אמר ליה לא תצמרך למעשה ידיך אמר ליה ראיתי ב' רגלי שנקמעו אמר ליה על סום אתה רוכב חזאי דאמרי לי באדר מיתת וניםן לא חזית אמר ליה באדרותא מיתת ולא אתית לידי נסיון אמר ליה ההוא צדוקי

לְר׳ ישמעאל ראָיתי שאני משקה שמן לזיתים אמר ליה בא על אמו אמר ליה חזאי דקטיף לי כוכבא אמר ליה בר ישראל גנבת אמר ליה חזאי דבלעתי לכוכבא אמר ליה בר ישראל זבנתיה ואכלת לדמיה אמר ליה חואי עיני דנשקן אהדדי אמר ליה בא על אחותו אמר ליה חואי דנשקי סיהרא אמר ליה בא על אשת ישראל אמר ליה חואי דדריכנא בטונא דאמא אמר ליה בא על נערה המאורסה אמר ליה חואי מונא מעילאי והוא מתתאי אמר ליה משכבך הפוך אמר ליה חזאי עורבי דהדרי לפורייה אמר ליה אשתך זגתה מאנשים הרבה אמר ליה חזאי יוני דהדרי לפורייה אמר ליה נשים הרבה ממאת אמר ליה חזאי דנקיט תרי יוני ופרחן אמר ליה תרתי נשי נסבת ופטרתינון בלא גט אמר ליה חזאי דקליפנא ביעי אמר ליה שכבי קא משלחת אמר ליה כולהו איתנהו בי בר מהא דליתיה אדהכי והכי אתיא האי איתתא ואמרה ליה האי גלימא דמכסא דגברא פלוני הוא דמית ואשלחתיה אמר ליה חואי דאמרי לי שבק לך אבוך נכסי בקפודקיא אמר ליה אית לך נכסי בקפודקיא אמר ליה לאו אזל אבוך לקפודקיא אמר לִיה לאו אם כן קפא כשורא דיקא עשרה זילָ חזי קפא דרִיש עשרה שהיא מלאה זוזי אזל אשכח שהיא מלאה זוזי אמר רבי חנינא הרואה באר בחלום רואה שלום שנאמר יויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים ר' נתן אומר מצא תורה שנאמר 2כי מוצאי מצא חיים וכתיב הכא באר מים חיים רבא אמר חיים ממש אמר רבי חגן שלש שלומות הן נהר צפור וקדרה נהר דכתיב יהנני נומה אליה כנהר שלום צפור דכתיב יכצפרים עפות כן יגן ה' צבאות וגו' קדרה דכתיב יה' תשפות שלום לנו אמר ר' חנינא ובקדרה שאין בה בשר ישנינו יופרשו כאשר בסיר וכבשר בתוך קלחת אמר ר' יהושע בן לוי הרואה נהר בחלום ישכים ויאמר הגני נומה אליה כנהר שלום קודם שיקדמנו פסוק אחר לכי יבא כנהר צר הרואה צפור בחלום ישכים ויאמר כצפרים עפות כן יגן וגו' קודם שיקדמנו פסוק אחר פכצפור נודדת מן קנה וגו' הרואה קדרה בחלום ישכים ויאמר ה' תשפות הידים שיקדמנו פסוק אחר פכצפור נודדת מן קנה וגו' הרואה הדה בחלום ישכים ויאמר ה' תשפות שׁלום לנוֹ קודם שיקדמנו פסוק אחר "שפות הסיר שפות הרואה ענבים בחלום ישכים ויאמר "בענבים במדבר קודם שיקדמנו פסוק אחר ייענבימו ענבי רוש הרואה הר בחלום ישכים ויאמר יימה נאוו על ההרים רגלי מבשר קודם שיקדמנו פסוק אחר ביעל ההרים אשא בכי ונהי הרואה שופר בחלום ישכים ויאמר 11 היה ביום ההוא יתקע בשופר גדול קודם שיקדמנו פסוק אחר 15תקעו שופר בגבעה הרואה כלב בחלום ישכים ויאמר 11לכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו קודם שיקדמנו פסוק אחר 12והכלבים כלב בחלום ישכים ויאמר 12ולכל בני ישראל עזי נפש הרואה ארי בחלום ישכים ויאמר יאריה שאג מי לא יירא קודם שיקדמנו פסוק אחר יעלה אריה מסבכו הרואה תגלחת בחלום ישכים ויאמר ייוגלח ויחלף שמלותיו קודם שיקדמנו פסוק אחר (כי) באר מים חיים קודם שיקדמנו (כי) באר מים חיים קודם שיקדמנו פֿסוֹק אחר 23 כהקיר ביר מימיה הרואה קנה בחלום ישכים ויאמר 24 קנה רצוץ לא ישבר קודם שיקדמנו פסוק אחו בינו לי בי כי לי יווראו קנו בו לום שבם יהבו קנה בחלום יצפה לחכמה פסוק אחר ביהגה במחת ילך על משענת הקנה הרצוץ תנו רבנן הרואה קנה בחלום יצפה לחכמה שנאמר בינה אמר רבי זירא קרא קורא קורא קניא כולהו מעלו לחלמא תניא אין מראין דלועין אלא למי שהוא ירא שמים בכל כחו הרואה שור בחלום ישכים ויאמר בכור שורו הדר לו קודם שיקדמנו פסוק אחר ביני יגח שור את איש שור בחלום ישכים ויאמר בכור שורו הדר לו קודם שיקדמנו בחלום ביני יגח שור את איש תנו רבנן חמשה דברים נאמרו בשור האוכל מבשרו מתעשר נגחו הויין ליה בנים שמנגחים בתורה נשכו יסורין באים עליו בעמו דרך רחוקה נזדמנה לו רכבו עולה לגדולה והתניא רכבו מת לא קשיא הא דרכיב הוא לתורא הא דרכיב תורא לדידיה הרואה חמור בחלום יצפה לישועה שנאמר יבהנה מלכך יבא לך צדיק ונושע הוא עני ורוכב על חמור הרואה חתול בחלום באתרא דקרו ליה שונרא נעשית לו שירה נאה שינרא נעשה לו שינוי רע הרואה ענבים בחלום לבנות בין בזמנן בין שלא בזמנן יפות שחורות בזמגן יפות שלא בזמגן רעות הרואה סוס "לבן בחלום בין בנחת בין ברדוף יפה לו אדום בנחת יפה ברדוף קשה הרואה ישמעאל בחלום תפלתו נשמעת ודוקא ישמעאל בן אברהם אבל טייעא בנותר כור בורוף קטור וווראור שבועאל בורום הפרות נטבועו הדילוהו ממנה אמר רבי חמא ברבי בעלמא לא הרואה גמל בחלום מיתה נקנסה לו מן השמים והצילוהו ממנה אמר רבי חמא ברבי חגינא מאי קראה יואנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה רב נחמן בר יצחק אמר מהכא ייגם ה' העביר חמאתך לא תמות הרואה פינחס בחלום פלא נעשה לו יהרואה פיל בחלום פלאות נעשו לו והתניא כל מיני חיות יפין לחלום חוץ מן הפיל ומן הקוף לא קשיא לו פילים פלאי פלאות נעשו לו והתניא כל מיני חיות יפין לחלום חוץ מן הפיל ומן הקוף לא קשיא

ויחפרו עבדי יצחק בַּנָחַל וַיִּמְצְאוּ שָׁם בְּאֵר מֵיִם חיים: 2 2. בּי מּדְּה. וַיָּפֶּק רְצוֹן מֵייָ: משלי ח לה

3. כּי כֹה אמר יי הנני נֹטה בי כה אָמֶר יִיְ הְנְנִי נּטְה אַלְיהָ בְּנְהָר שְׁלוֹם וּבְנַחַל שוֹטף בְּבוֹד גוֹים וְינַקְתָּם על צד תְנְשֵׁאוּ וְעל בִּרְכַּיִם תְשְׁצַשְׁעוּ: ישעיהו סו יב ג בְצַבֵּרִים עָפוֹת בַּן יָגוְ יִי
בְצַבֵּרִים עָפוֹת בַּן יָגוְ יִי צבאות על ירושלם גנון

נם כַּל מַעַשִּינוּ פָּעַלְתָּ לָנוּ: ישעיהו כו יב

.6. ואשר אכלו שאר עמי י וְאָשֶׁר אָבְּלִי שְׁבֵּוּ צָבָּנִי וְעוֹרֶם מֵעֻלֵיתָם הִפְּשִׁיטוּ וְאֶת עַצְמֹתֵיהֶם פִּצַחוּ וּפְרָשׁוּ בַּאֲשֶׁר בַּסִיר וּכְבָשָׁר בתוך קלחת: מיכה ג ג י וייראוּ ממערב את שם 7. וייראוּ ממערב ייָ וּמִמְוֹרֶח שֶׁמֶשׁ אֶת כְּבוֹדוֹ כִּי יָבוֹא כַנָּהֶר צָר רוּחַ יִי נַסְסָה בוֹ: ישעיהו נט יט נַסְסָה בוֹ: 2. כְּצִפּוֹר נוֹדֶדֶת מִן קִנֶּה כֵּן 8. כְּצִפּוֹר נוֹדֶדֶת איש נודד ממקומו:

משלי כז ח משלי כז ח 9. ומשל אָל בֵּית הַמָּרִי משל וְאִמֵּרִתְּ אֵלִיהָם כֹּה אָמֵר אָדֹנָי אֵלֹהִים שְׁפֹּת הַסִּיר שְׁפֹּת וְגם יִּאֹהִי בִּי מים: יחזקאל כד ג בְּלְאֵנָה בְּרֵאשִׁיתָה רָאִיתִי מָצָאתִי יִשְׂרָאֵל בְּבִפּוּרָה 10. בַּצְּנָבִים בַּפּוּרָה אָבוֹתֵיכֶם הַמָּה בָּאוּ בַעַל פְעוֹר וַיִּנְוְרוּ לַבַּשָׁת וַיִּהְיוּ שָׁקּוּצִים כְּאָהֱבָם:

ענבי רוש אַשְׁכְּלֹת מִררת . דברים לב לב יבוים יבוים לביו 12. מַה נָאווּ עֵל הֶהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּר מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם מְבַשָּׁר טוֹב מַשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אמר לציון מַלַך אֵלהִיך:

ישעיהו נב ז ישעיהו גב ז 13. עַל הָהָרִים אֶשָּׁא בְּכִי וָנְהִי וְעַל נְאוֹת מִדְבָּר קִינָה בִּי נִצְתוּ מִבְּלִי אִישׁ עבַר וְלֹא שָׁמְעוּ קוֹל מִקְנָה מִעוֹף הַשָּׁמִים וְעַד בְּהֵמָה נַדְדוּ וְּלֶבוּ: 14. וְהָיָה בִּיוֹם הַהוּא יִתְּקַע בְּשוֹפָר גְּדוֹל וּבָאוּ הָאבְדִים בְּשוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאבְדִים בְּאֶרֶץ אַשׁוּר וְהַנָּדְהִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהִשְׁתְּחֵוּוֹ לִיִי בהר הקדש בירושלם: ישעיהו כז יג

ישעיהו כז יג 15. תִּקְעוּ שׁוֹפֶר בַּגִּבְעָה חֲצֹצְרָה בָּרָמָה הָרִיעוּ בֵּית אָון אַחַרִיךּ בִּנִימִין:

וושע היה 16. וּלְכֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יָתֶרֶץ בֶּלֶב לְשׁנוֹ לְמֵאִישׁ אָבְרַץ בָּלֶב לְשׁנוֹ לְמָאִישׁ אַבְּרַץ בָּלֶבְּי לְמָאִישׁ אַבְּרַץ בָּלֶבְּי לְמָאִישׁ אַבְּרַץ בְּּרָמְיִ לְמָאִישׁ אַבְּרַץ בְּּרָמְיִ לְמָאִישׁ אַבְּרַץ בְּיִרְאַלְי בְּיִלְם מְּבְּרַץ בִּיִּרְאַלִי מִיְרַאַלִי מִיְרַאַלִי מִיִּבְּיִלִּי מִיִּבְּלִי מִיִּבְלִי מִיִּבְּלִי מִיִּבְּלִי מִיִּבְּלִי מִיִּבְּלִי מִיִּבְּלִי מִיִּבְּלִי מִיִּבְּלִי מִיִּבְּלָּבְּלִי מִיִּבְּלְבִּלְי שמות יא ז 17. והכלבים עזי נפש לא יָדְעוּ שְׁבְעָה וְהֵפֶּה רֹעִים לֹא יָדְעוּ הָבִין כֻּלֶּם לְדְרְכָּם פָנוּ אִישׁ לְבִצְעוֹ מִקְּצַהוּ:

ישעיהו נו יא אַרְיֵה שָׁאָג מִי לא .18 1. זְּלֵי אָ דְּנָי אַלְהִים דְּבֶּר מִי יִירָא אָדְנִי אַלֹהִים דְּבֶּר מִי לֹא יְנָבָא: עמוס ג ח 19. עלָה אַרְיֵה מִשְּׁבְּבוּ וּמִשְׁחִית גוֹיִם נָסְע יָצָא המקותה מים נסע יצא ממקמו לשום ארצך יושב: ירמיהו ד ז יושב: ירמיהו ד ז 20. וַיִּשְׁלַח פַּרְעָה מַאַרְןּ אָת יוֹסַף וְיִרִיצְדוּ מָן הַבּוֹר וְיְגָּלַח וְיִרַּלְּף שֹׁמְלֹתִיו וַיְבא אַר מַיִּדִרוּ מַן הַבּוֹר אַר מִינִיד.

21. וַיַּגָּד לָהּ אֶת כְּל לְבּוֹ וַיֹאמֶר לָהּ מוֹרָה לֹא עָלָה עַל ראשִׁי כִּי נְוִיר אֱלֹהִים עַל ראשִׁי כִּי נְוִיר אֱלֹהִים אני מבטן אמי אם גלחתי

אָר נופּטן אמי אם פְּנִיחְוּנּי וְסָר מִמָּנִי כֹֹחִי וְחָלִיתִי וְהָיִיתִי בְּכָל הָאָדָם: שופטים טז יז 22. מַעָיוָ נָּנִּים בְּאַר מִיִם חיים ונולים מן לבנון:

אל דוד גם יי העביר חטאתר לא תמות: שמואל ב יב יג